

Op een dag miste de Griekse oppergod Zeus zijn tafelzilver. Een duidelijke zaak, dacht hij: de lepels zijn in een boom gevallen, of, nog waarschijnlijker, gestolen en daar verborgen. Om de zaak te onderzoeken stuurde hij zijn bekerdrager Ganymedes eropuit. Nadat Ganymedes de Eik, de Berk en de Iep vergeefs had ondervraagd, kwam hij bij de Populier terecht. 'Ik heb niets te verbergen', reageerde deze, terwijl hij zijn takken omhooghield, 'kijk zelf maar.' Prompt vielen de zilveren lepels naar beneden en belandden als witte bladeren op de grond.

Moeilijk ontvlambare klompenboom

Ganymedes raapte ze op en haastte zich naar Zeus, de Populier sidderend van angst achterlatend. Zeus strafte de boom voor de diefstal en de leugens door haar te dwingen haar armen voor altijd omhoog te houden. Zo verklaart deze Griekse sage de karakteristieke vorm van de Populier, met haar immer ten hemel geheven takken.

De Populier, in het oude Rome veelvuldig aangeplant bij publieke plaatsen (vandaar de officiële naam 'Arbus Populi', boom van het volk) is onderwerp van talrijke vertellingen, niet altijd in een gunstige rol. De bijbel beschrijft de Populier (daar 'Esp' genoemd) als de boom die weigert Maria, op

de vlucht voor de soldaten van Herodes, onder haar loof te laten schuilen. Maria sprak de boom bestraffend toe: 'Sidderen zal uw loof, beven zal uw bloed, zoals ik thans sidder en beef.' Sindsdien trillen de bladeren van de Esp.

Volgens een middeleeuwse legende wachtte Christus bevend de afloop van zijn kruisiging af, hangend aan een espenhouten kruis. De planten in het veld treurden, behalve de Esp, die luid sprak: 'Wat deert ons uw lijden? Wij bomen en planten zijn toch rein en zonder zonde!' Daarop goot Astaroth, de engel des doods, een schaal met bloed van Christus uit over de wortels van de Esp, die sindsdien geen ogenblik rust meer heeft